

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 30, izven Avstrije L. 1.40 za tri mesece . . . 80, . . . 4.00 za pol leta . . . 1.50, . . . 6.00 za vse leto . . . 3.00, . . . 12.00 Na naročbe brez priložene naročilne se ne jemlje ozir.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč. izven Trsta po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifi v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osmrtnice in javnozahvale, da-vašči oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredniku: ulica Cassiova št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Narocnine, reklamacije in oglase sprejema upravitelca ulica Molino picolo hit. 3, II. nadst. Odpriete reklamacije so proste poštnine.

„Edinost je moč!“

Radikalni velikošolci in narodna stranka.

Z Dunaja nam pošiljajo sledeči dopis, katerega v razjasenje pojmov na željo priobčujemo, toda z izrečno opombo, da prepuščamo vso moralno odgovornost gospodu dopisniku:

„Vremena Kranjcem bodo se zjasnile“, — pel je Prešeren, zato nanje Slovenci zaupno in potrpežljivo čakamo. Kadar pa nam hoče kdo prizgati luč čiste resnice, ki naj bi pokazala jasno vse vzroke teh še vedno temnih vremen: našo popustljivost in prenajavno pošteno postopanje napram vsikdar perfidnim in sebično lokavim nasprotnikom, — našo nedoslednost v zasledovanju svojih narodno-gospodarskih vzorov, — našo nejasnost pojmov, neodločnost, polovičarstvo i. t. d. — tedaj pa planejo nekateri „pravi“ rodoljubi na svoje junaške noge s krikom: „Netaktnost, — disciplina se ruši, — proč z radikalizmom!“ — Slovenci se namreč še vedno nismo povzpeli do stališča, ko se kritika ne smatra za sovražno napadanje, do stališča mejsebojne iskrenosti in odkritosrčnosti; še vedno se vzgaja vera v posamezne „avtoritete“, katerim se baje mora brezpogojno klanjati vsakdo: — le nekateri smejo misliti, — govoriti in delovati, „plebs“, masa pa drži v pokornem strahu in oboževanju jezik za zobmi! — „Takt“, — „disciplina“, te slovki naj pokrivati vso našo političsko nezrelost. Se-li mogoče potem zjasniti temna vremena?! — Na shodu zaupnih mož se je nazivala odločna, jasna, dalekovidna beseda nekaterih vrlih mož, ki so hoteli na najkrajši način zavesti slovensko zavoženo politiko v pravi tir, izzivajoče kričanje, — dá, celo v tujino so se pošiljala smešilna poročila o njihovem postopanju. Je-li li bil to tudi takt? — Nu, i to iskrenega rodoljuba ne ostraši. Kritike si ne pusti prepovedovati od nikogar. — Emancipacija od priseganja na avtoritete se baš po shodu zaupnih mož širi in širi; jedno glavnih ognjišč odločnega odpora pa je med Dunajskim velikošolstvom. * Že v svojih resolucijah je izrazilo marsikatero grajalno besedo o „taktiki popustljivosti“, ki rodi redno le „popolne neuspehe“; izrekalo „trpko grajo, da je vodstvo lastne stranke izdalo slovensko narodno dijaštvo na milost in nemilost Mahničevcem; zahtevalo „pristujočega mesta v organizaciji stranke“, glasno tirjalo ljudskih taborov pa odločno pozivljalo, naj se že vendar jedenkrat razvije jasen, slovanski program z vrhovnim idejalom „zjedinjene Slovenije“. V koliko se je poslej vsled „taktnega“ postopanja Ljubljanskega pripravljalnega odbora in njegovega plehkega

odgovora „radikalizem“ med nami še pomnožil, naslikam Vam o priliki.

Danes moram le konstatovati dejstva pri „demonstraciji“ dunajskih radikalcev dne 18. marca v Katol. resourci proti izvajanju X. dr. Ferjančiča, oziroma proti programu in načinu njegovega izvrševanja po narodni stranki. Tako pri pomorem vsaj nekoliko k razjasnenju pojmov. Obžaljujem le, da moram h kratu polemizovati z dopisnikom v „Slov. Narodu“ dne 23. t. m. z Dunaja, ki je pokazal pri tem svojo mladeniško najvnetost in dresovano servilnost G. — n je, baš ostavivši gimnazijske klopi, začutil nakrat stransko potrebo uprav otroče drzno napasti nekatero starejšo kolego, ki so imeli toliko poguma in toliko neodvisnosti od katerih koli privatnih simpatij, da so — v hipni razburjenosti res ne čisto po Spisburgarskem (recimo: ribniškem) bon-tonu — izrekli svoje menenje o doslejšem „delovanju“ t. zv. narodne stranke in njenih vodij. Ako bi g. — n posetil le parkrat Dunajsko državno ali mestno zbornico, čel in videl bi, kaj je „demonstracija“ in bi ne napravil v svoji značilni nervoznosti iz malenkostnih vslikov „ohó!“ — „dvomimo“, — „kje je pa Ljubljana?“ — celih „skandaloznih, žaljivih opazk“. Ker je pa baš vzgojen v suženjskem priznavanju avtoritet, smatra osebo drž. poslanca za posvečeno, nezmotljivo („Vesna“ bi rekla: za „bradatega papeža“), ki stoji izven kritike in kateremu se sme le najpokornejšje vzklikati „tako je!“ — „izborni!“ — sebe pa za ničevnega pobiča, ki si mora vsel deset oblizniti, ako ga doleti božanska sreča, da ga ogovori kak poslanec. Kaj hočemo! Tudi takih skopcev baje treba...

G. — n pa naravnost fabulira trdeč, da je g. drd. Ivan Oražen „napadal narodno stranko“, češ, „da je odbila „opravičene zahteve slovenskih akademikov od sebe“; pač pa je dejal govornik — ne v donečih frazah, pa tudi ne jecljaje! — da naša stranka ne umá porabiti, pridobiti in vzgojiti svojega velikošolstva takó kot bratje Čehi, niti ga ne podpira v njegovih težnjah in željah. — dočim klerikalna stranka uprav sistematiško organizuje svoje „značajne mladeniče“. Napredno dijaštvo da z vso pozornostjo zasleduje politički razvoj v domovini, da je z navdušenjem pripravljeno podpirati narodno stranko agitatoriškim potom, da pa stojič na skrajnem levem krilu“ zahteva odločnejšega nastopanja doma in v drž. zboru od voditeljev svoje stranke, pa širšega, jasnejšega, bolj slovanskega programa. Salonska politika ne zadostuje, bodimo najprej Slovani, potem Slovenci, bodimo v istini in javno narodni radikalei, a ne samo mej štirimi stenami in pri čaši vina, — to so bile misli govornikove. In kaj mu je račil odgovoriti g. poslanec? Po idejalnih (ne rečem „donečih“) uvodnih

besedah, s katerimi je menda zazibal v sentimentalno-elegične sanje celó francosko brado g. — na, izjavil je na naše začudenje, da se narodna stranka še-le organizuje, da se pripravlja na tihem za veliko narodno akcijo, da ima večino naroda za seboj, da je z veseljem sprejela „ponudbo“ Dunajskega naprednega dijaštva in da Mahničeva zvezda blesti. Hm, to je g. — na imponovalo?! Nam radikalcem kar nič! Stranka, ki se na tihem še-le pripravlja, ki se javno ne upa nastopiti s kandidatom, ki je s svojim rudimentarnim programom prehvaležna tarča posmehu in karikovanju nasprotna, že dolgo vrlo organizovane stranke z jasnim načrtom in logično-doslednim postopanjem, stranka, ki z vsemi svojimi naredbami in započeti le stopica za sličnimi v taboru potitiških nasprotnikov in izgublja postajanko za postajanko, ta da ima še večino za seboj?! Dal Bog, da je tako: pri dolenskih volitvah tega nisno zapazili!

Ako je masa še antimalničevska, pač ni to zasloga današnje narodne stranke, zlasti pa ne Ljubljanske advokatokracije, ampak le zavednost zdravega naroda in nekaterih skromnih, večinoma malomestnih, obmejnih in izvenkrajskih rodoljubov. V koliko se pa vpoštevaajo interesi Dunajskega velikošolstva, pokazalo se je menda dovolj z odgovorom osrednjega odbora narodne stranke. Še vé, usluge, „ponudbe“ se povsed rade sprejemajo! Za protiasinge dajo „Sava“, „Slovenija“, „Radogoj“ in „Podp. društvo“ vedno dovolj prilike. Torej — čemo videti, gdje je vera!

Samo smejeti se moramo torej najvini opazki mladeniškega entuzijasta g. — na, da je „graje vredno, ker se je peščica radikalcev drznila (!) uprizoriti demonstracijo“, in lažnivi trditvi, da „se je čulo ostro (!) obsojanje (!) ne le mej trezno (??) mislečim dijaštvom, ki stoji za praporom narodne stranke, ampak tudi od strani došlih gostov“. Mi nismo ne le čuli nobene demonstracije, nego le par vzklikov, še manj pa kakega obsojanja. „Trezno misleč“ so lepo molčali in se le še nesmrtno bliamirali z govoricijo na gospoda, „ki govore s samim gosp. cesarjem“. — Govoričenje o „ogromni večini“ „trezno mislečih“ napravim „predznamenju okteta“ (!) pa se osmeša samo najbolj z dejstvom, da je že naslednjega dne zmagal g. drd. Oražen, kandidat „okteta“ in bil izvoljen predsednikom „Slovenije“! G. — n, število Vaših blamaž se z leti decimuje!

Konečno še moramo protestovati proti zares satansko zlobni nekolegjalnosti in denunciaciji orstvu napram g. Ž. Sram Vas bilo! To je pač — takt!? — Sramujte se pa tudi svojega hlapčevskega moledovanja in taranja; prost, zaveden akademik ne prosí nikdar odpuščenja, pa takisto odklanja od-

govornost satisfakcije po takih gospodih kot je g. — n!

Gotovo bi se niti ne obregnili na omenjeni dopis, ako bi ne vedeli, da ga je „Sl. N.“ in njegovo ozadje s pravcato naslado prineslo, hoteč dati s tem novo breo naprednemu dijaštvu. V koliko so taki napadi častni in iz taktičkih ozirov lastne stranke koristni, sodi lahko vsakdo. Mi pa izjavljamo, da se imena „radikalei“ ne sramujemo ter da nas priimki, oziroma „neslane zabavljice“ kot „znoreli dijak“, „nezreli mladenič“ kar nič ne moré, pač še obljubujemo, da hočemo biti nadalje še prilnejši v učenju svojih veš, pa konfuzne politike Ljubljanskih „mož“, da pridemo čim preje s svojim „evangelijem“ mej narod. — Čel-li bodo potem sedanjí „možje“ še — „papeži“, jako dvomimo, — brzokone, da ne!

DOPISI.

Črnikal, začetkom aprila 1895. (Izv. dopis.)

V „Edinosti“ se je oglašil dopisnik, ki hoče za vsako ceno braniti našega nadžupana in — njegovo premodro sopogo. Lahko bi sicer rekli katero o uplivanju poslednje, ali nočemo, ker menimo, da ženske ne sodijo v javne polemike.

Gospod dopisnik iz Dekani očita dopisniku iz Kopra laž, ker je poslednji trdil, da je bil župan se svojo sopogo na veselici „Legini“ v Kopru. Ali naglasiti moramo, da osebe, stanujoče v hiši gosp. Zupana, trde odločno, da je bil župan res na Legini veselici, in se je koperski dopisnik morda zmotil le gledé dneva, ko je bila omenjena veselica. In ker je že županov branitelj razpisal velikodušno nagrado 1000 gld. onemu, ki dokaže, kar je županu očital koperski dopisnik, nadejamo se, da bode uplival branitelj županov na to, da poslednji res ostane mož beseda ter da podari onih 1000 goldinarjev družbi sv. Cirila in Metoda.

Dopisnik iz Dekani povprašuje dopisnika iz Kopra, kaj da je ta-le koristil se svojim dopisom. Na to bi bilo odgovoriti, da je koristil s tem, da je opozoril ljudstvo, kje da ima naš nadžupan svoje prijatelje.

Dopisnik iz Dekani naglašá vidno zadovoljnostjo, da je bil gosp. nadžupan vprašavnega dne 18. februvarja na komisiji pod Črnikalom. To me sili, da nekoliko spregovorim o tem. Gosp. dopisnik naj bi bil vsaj povedal, čemu je gosp. nadžupan pozval na to komisijo podžupana sel Črnikal, Loka, Brezovica, Podpeč, Praproč, Zazid in Rozar. To se je zgodilo radi poprave mostov pod Črnikalom na cesti iz Predloke. Leto dni je že minolo, odkar se je porušil jeleca mostov, a še le pri tretji komisiji so sklenili razglasiti v cenjeni „Edinosti“, da bode javna dražba

Iz tega slučaja lahko izprevidite, kako nevarno je biti satirik, oziroma, kako nevarno je o naših dneih govoriti pristno resnico. In vendar se mi niti ne more dokazati, da bi bil jaz v svojem poslednjem pismu meril na kake svoje ožje rojake in čudno, iz te psovčice pod poslednjo vrstico mojega poslednjega „Kamniškega pisma“ bi se dalo brez ovinkov sklepati, da je pušica nekam zadela, kamor niti merila ni. No, dobro!

Ali veste tudi, gospod urednik, da izpoznavam čedalje bolj silno potrebo slovenskega satiričnega lista, lista, ki bi se svojimi puščami ne samo zabaval in skrbel za smeh svojih čitateljev, marveč, ki bi tu in tam malo zgrabil in zvaljal. Kajti vse je tako nekako „vertungriff“ in takozvani „Vertuschungssystem“, ki vlada sedaj na dolgo in široko po svetu, pač ne služi v zboljšanje tega splošnega močvirja. Za boga, kako mora že res biti zavoženo na vseh tiri, ako se

* Ako morem verjeti poročila o „Trglavovslavnosti v „Sudst. Post.“, se je začel i mej Graškimi akademiki — „radikalizem“. Živel!

Op. dop.

PODLISTEK.

Zlatarjevo zlato.

Zgodovinska pripoved XVI. veka.

Spisal A. Šenoa.

VI.

„Je li možno?“ zajecljala je ščepetelnica (kramarica).

„Kaj gizdava Dora?“ prašala je izvedljivo Freyevka.

„Dá, Dora, Dora, Krupičeva Dora. Mene in mojo heracijo je odbila. Premlada je, pravi. Seveda, gospodstva se jej hoče. Zdrgnola bi si fino kožico kot mojsterica. Sedaj? — Sedaj je dobro, sedaj je dobila gosposčine, sedaj, bojim se, bode kmalu prestara. Jaz ubožec, kakor sem pošten in vsak božji stvar poštenim smatram, rekel sem, ko mi je oni pot pred nosom vrata zaloputnola bila: Kaj hočeš, Grgec, ni ti sojena, najbrže se vriva skrivaj kak nastavniški (mojsterski) sin. Vrh

tega bila je še boleha zbok onega smrtnege straha na Kaptolu, pa ni jej bilo tedaj misliti na svate. Tako ser mislil jaz dobra duša. Ali da! Samo treba videti, a jaz sem videl na svoje oči, Bog mi je svedok.“

„Kaj pa?“ planola ja Barbara.

„Sram me je celó praviti pred poštenoj ženskoj glavoj to sramoto,“ mahol je brivec jezno z drenovko v zemljo. „Ali naj svet izve Nekega dne ravno v nedeljo šel sem skozi Kamena vrata v mesto. Vidil sem pred Krupičevim stebrom konja zelenka. Vraga! mislil sem si, od kedaj pa mulja gosposki konji „purgarsko“ travo. Da vidim. Hotel sem razbiti cekin pri Krupiču na drobne novce. Hajd v hišo, pa hvaljen Bog! Ala, sosedi, tega je bilo kaj videti! Čista Dora na stolici, okrog pasa obel je — mladi Gregorjanec, pa čuč in guč, kakor na ponlad maček; a Magda, svetnica Magda sedi in vse to gleda A? kaj velite! Fui! Sramote! Sedaj ste

čule! Ali jaz jima bodem veliki kum. Z Bogom!“ Na te besede skočil je Čokolin, pa odšel hitrim korakom proti gori.

(Dalje prih.)

Kamniško pismo.

III.

„Ako stopiš puš na rep — zavili!“

Najboljši dokaz za resničnost tvojih besedij je, tako pravijo, ako se jim prizadeti o d z ó v e. No, vidite, gospod urednik, tako se je zgodilo in to me bolj veseli, kakor bi mi bili dali Vi za moje zadnje pismo cel — počen groš. In kako se je odzval nekdo? Čuje in strmiše omilkanosti tega sveta: zapisal je pod poslednjo vrstico pisa v k o l e t e o na mojo osebo, gotovo z namenom, dati svoji jezici duška, kakor tisti paglavec, ki je skrivaj vrzel blata na steno hiše istega, ki ga je po zaslugi zlasal . . .

za popravo teh mostov dne 4. marca t. l. v občinski pisarni v Dekani. In res je prišlo dne 4. marca ljudi k nadžupaniji z namenom, da se vdeleže dražbe. Toda dražbe ni bilo, ker so se izgovorili možje v občinskem uradu da ni načrta doma, da je v Poreču. Ali ni tako postopanje v veliko škodo ljudstvu, ki na tak način brez potrebe trati svoj dragi čas? Na to naj nam odgovori gospod dopisnik iz Dekani!

Radi pa beležimo izrecno priznanje g. dopisnika iz Dekani, da je naš župan pomankljiv v narodno-politiških ozirih. Mi bi pa rekli, da ni kos svoji nalogi tudi v drugih ozirih, dasi že šesto leto sedi na županskem stolu. Dognali smo n. pr., da je rešitev utoka proti zadnjim občinskim volitvam že došla občinskemu uradu od visokega c. k. namestništva ter da je ovržena volitev I. razreda, a še danes nimamo ničesar v rokah. Ali je to pravilno, gosp. dopisnik iz Dekani?

Jeli mar gosp. nadžupan uvel slovensko uradovanje? Žalostjo moram priznati, da se v našem občinskem uradu uraduje italijanski. In to je zasluga sedanjega tajnika, o kojem pravi dekanski dopisnik, da je škoda, da ni nekoliko mlajši. Mi pa menimo, da bi bil čas da bi šel v zasluženi pokoj.

Ker so razpisane volitve v deželni zbor, zatrdil je dekanski dopisnik, da se hočemo boriti z vso vztrajnostjo. Teško da bi veljalo to tudi za našega gosp. nadžupana, kajti on je vedno isti, kakoršen je bil pri zadnjih državnoborskih volitvah — volitve so mu deset let briga. G. dopisnik naj le poišče št. 117 „Edinosti“ od minolega leta. Tam najde dopis „Iz Podloške fare“; na ta dopis pričakujemo še danes odgovora. Čuk.

Politiške vesti.

Memento poljskim poslancem. „Slovenskemu Narodu“ javljajo iz Gradca: Poljski vseučiliščniki so poslali poljskemu klubu peticejo, s katero roté poljske poslance, naj glasujejo vsi kakor jeden mož za proračunsko postavko glede gimnazija v Celju, češ, da Slovincem storjena krivica bi se mogla maščevati na poljskem narodu. Jednake peticeje določajo vseučiliščniki z vseh drugih vseučilišč. Peticeja da je napravila na poljske poslance jako veliki utis in bodo razpravljali o istej po Veliki noči.

Veseli nas sicer — kojega Slovence ne bi veselilo?! — to poročilo, ali naš skepticizem nam ne dopušta, da bi se mogli nadejati, da bi poljski sebičneži hoteli vnaševati ta memento poljske mladine. Gola resnica pa je, da se utegne danes ali jutri hudo maščevati na narodu poljskem dejstvo, da so njega zastopniki vsikdar iskali prijateljev med sovražniki, a da niso nikdar kazali prave znanosti za želje in potrebe svojih sokravnih bratov. Prijateljstvo nemško do Poljakov je od danes do jutri, ker ne izvira iz srca; na drugi strani pa delajo poljska gospoda dosledno na to, da ginevajo v naših njim sorodnih sreih simpatije do njih. Tako bi se moglo res dogoditi, kakor menda slutijo poljski vseučiliščniki, da bodo imel narod poljski mnogo sovražnikov in nikjer prijateljev.

Volilna preosnova. Izstop poslanca Dipavlija iz pododseka za volilno preosnovo je vevaležen čin, kajti ta poslanec uživa toliko ugled med konservativci, da niti ni misliti na večino za volilno preosnovo v poslanski zbornici, ako jej Dipavli obrne

sliši na desno in levo „mašiti, le mašiti!“ Gospoda, kaj pa bo konec tega večnega „potajevanja“? Vzdrinite se vendar, spoznajte se vendar in ne jemljite mi v zlo, da Vam to zakličem baš — jaz, jaz, ki sem Vam v želodcu od jutra do večera! Verujte mi, meni je znano, na kaki bolezni boluje Vaša „morala“ in dolžnost mi je, Vas ozdraviti radikalno in če se temu protivite z vsemi najmožnejšimi psovskami! In da Vas ozdravim, na to se zanesite, ker Vam želim dobro, ker Vas — ljubim!

No in zdaj, gospod urednik, prekličem svojo besedo, da nočem postati satirik — da, posledaj hočem biti satirik, iz jednostavnega uzroka, ker se mi moji ožji in širji rojaki — smilijo.

Vem dobro, da vzbudim se svojimi pismi velik srd po domačem tabornu, ter da postane še mnogo bolj, ko doslej, objekt gostilniških pogovorov. Bože moj, samo pomislit

hrbet. Mnogo poslancev iz konservativnega kluba se je tudi res že izjavilo solidarnimi z Dipavlijem, in hočejo baje celo prisiliti Hohenwarta, da odstopi, ako ne odneha v svojem nasprotovanju proti znanemu predlogu imenovanega tirolskega poslanca v prilog zagotoviti volilne pravice petakarjev.

Oficijozni listi zatrjajo sicer, da položaj v pododseku nikakor ni kritičen ter da pododsek zdatno povspeši svoje delovanje po velikonočnih praznikih, ali kdo ne ve, koliko je verovati takim oficijoznim zatrdilom, ko jim gre za to, da skrijejo rano, ki se je odprla.

Občinske volitve na Dunaju. Dne 4. t. m. je volil prvi razred. Izvoljeni so bili dva liberalca pa jeden antisemit.

Železnica Škofjaloka-Razdrto-Divača. Dne 4. marca je bila pri minister-skemu predsedniku knezu Windischgraetzu deputacija odposlancev gorenjskih in notranjskih občin, ki je izročila istemu spomenico glede gradbe železniške proge Škofjaloka-Razdrto-Divača in proge skozi Vipavsko dolino v Gorico. Ministerski predsednik je obljubil storiti kar mogoče. Deputacijo sta predstavila poslanca dr. Ferjančič in Globočnik.

Cerkveno politiška preosnova na Ogerskem. Poslanska zbornica Ogerska je odložila svoja posvetovanja do 23. t. m. Dne 25. t. m. prideta zopet na dnevni red zakonska načrta o recepciji Židov in svobodnem izvrševanju vere. Pri sedanji sestavi te zbornice ni dvomiti, da ne bi vsprejela teh načrtov, kakor ju je vsprejela prvokrat. Kaj pa potem, ako magnatska zbornica ne bode hotela odstopiti od svojega sklepa? Potem bode ministerstvo Banfiijevo stalo tam, kjer se je izpodtaknil Wekerle.

Različne vesti.

Imenovanja pri pošti. Poštnimi asistenti v področju tukajšnjega poštnega in brzojavnega ravnateljstva so imenovani poštni vežbeniki: Karol Schnorrrer, Rudolf Vitek, Viktor Aprile, Hugo Hreglič, Josip Simzig, Fran Petrašek, Angelj Achtschin, Edvard Burian, Fran Dose in Julij Erzen.

Volilno gibanje. Priporočamo našim somišljenikom, da povsodi obrnejo vso svojo pozornost volilnim listinam, kajti od sestave istih je po velikem delu odvisen uspeh ali neuspeh naše stranke. Opozarjamo jih torej, da ali sami prepisejo volilne liste, ali pa da jih dajo prepisati, ter da potem takoj opozore občinsko oblast na morebitne pogrške. Pomote ali pomanjkanja v listah morajo se popraviti; in ako občinska oblast ne bi hotela storiti tega, pritožiti se je na okrajno glavarstvo in eventualno tudi dalje. Naj nikdo ne čeka zadnjega trenutka, ko bodo liste razložene v občinskem uradu, ampak potruditi naj se tjakaj čim prej ter stori naj kakor rečeno. Ne odlašajmo na jutri, kar lahko storimo danes!

Kakor se nam poroča od povsem zanesljive strani, zaobila je italijanska agitacija v okraju Bujskem že takov značaj, da žali podaniško zvestobo dežele istrske, torej je v navskrižju z dolžno lojalnostjo do države in dinastije. To agitacijo širijo celo že — kmetice. Tako je neka ženska z Bujsčine nagovarjala posestnika Matijo Veskovo iz Puča, občine Pomjanske, naj le glasuje za Italijane, kajti če pridemo pod Ita-

je treba, kako lahko bi si človek igral s takimi ljudmi, katerim je večno dolg čas in ki se slastjo obero vsako kočico, ki se jim vrže, ob vrčku piva ali ob kozarcu vina!

Kakor maijonete imaš jih lahko na vrvi in se raduješ, motreč pojave njihovih strasti in slabosti. Kakor jih hočeš izpoznati, po kateri strani jih hočeš postavljati na poskušnjo, takovo snov pak jim daš, da jo „obravnavajo“ po gostilnah. Danes jim preskrbiš kako „ljubezensko zadevo“ (nimgrede rečeno, je to zanjo najtečnejša hrana), jutri zaueseš med nje kako drugo „interesantno vest“ — vedno ti v potu svojega obraza delajo na to, da ne ostane v njihovih očeh niti iskrice dobrega imena na tebi. In ti si ustvariš „iz navade sistem“ in predno se ti rojaki zavedo, so — na pravem potu!

Glavna reč je, da se postaviš na nekov višek, raz kateri objektivno zamoreš opazovati vso to pomilovanja vredno kolobocijo in

lijo, ne bode nam trebalo plačevati davkov. Ali ste čuli italijanske predrznosti, ki spodkopuje v nevednem ljudstvu čut zvestobe do cesarja ter vcepja v srca strup — nagega izdajstva. — Pod Italijo da ne bi plačevali davkov, pod tisto lačno Italijo, kjer je že zavladało neopisno siromaštvo vsled silnih in neznosnih državnih bremen, kjer vladajo grozne bolezni kot posledica — lakote? Le tako naprej, italijanska gospoda: bolj ko bodate divjali in prekoračali meje dovoljene agitacije, tim preje mora priti dan, ko se uverijo naši odločilni krogi, da imajo tu dobi posla s propovedniki — vlezidajci!

Pogreb Dragotina Martelanca. Kar je odličnega v tržaški okolici, vse je prihitelo ali poslalo svoje zastopnike včeraj v Barkovlje, da izkažejo poslednjo čast pokojnemu Dragotinu Martelancu; vse je prihitelo, da zasadi na ta sveži grob nevenljivo cvetko srčne hvaležnosti. Dasi nam je srce vstrepečalo v britki boli na tej žalostni poti, vendar smo občutili nekako tolažbo, videči dolgo, nepregledno vrsto žalujočih. Ta soglasni pojav žalovanja po vzglednem pokojniku, utrdil je v nas blažilno vero, da naša okolica še ve, kje jej je iskati — prijateljev. Prihitelo so množice, da počaste blaženi spomin na blagega moža, a s tem so počastile tudi — sebe, dokazavši, da še ni zamrla med nami najlepša čednost — hvaležnost do narodnih dobrotnikov.

Pri pogrebu so bila zastopana — kolikor smo si mogli zabeležiti v naglici — nastopna društva: Politično društvo „Edinost“, Slovanska čitalnica; „Tržaški Sokol“, „Delavsko podporno društvo“, „Tržaško podporno in bralno društvo“, „Posojilnica in hranilnica“, „Kmetijska in vrtnarska družba“, „Slovansko pevsko društvo“ in pevsko društvo „Kolo“ — vsa ta se sedežem v Trstu; nadalje so bila zastopana nastopna okoličanska društva: „Adrija“ v Barkovljah, „Zarja“ v Rojanu, „Obrtno in konsumno društvo v Barkovljah“, „Pogrebno društvo“ v Barkovljah; „Konsumno in posojilno društvo“ v Rojanu, „Slava“ pri Sv. Mariji Magdaleni, „Vesela“ v Škednju, „Hajdrih“ na Proseku, „Danica“ na Kontovelju, „Pevsko in bralno društvo“ na Občinah. Posebno častno so bili zastopani rodoljubi od Sv. Ivana.

Krasne vence s primernimi napisi pa so položili na kresto nastopna društva: „Adrija“, „Obrtno in konsumno društvo“, „Arimatejsko društvo“ v Rojanu, „Konsumno in posojilno društvo“ v Rojanu in „Slovansko pevsko društvo“. V sprevedu so nosile vence okoličanke v divnokrasi narodnih nošah. Združeni peveci pod vodstvom g. Razma so peli žalostinke pred hišo žalosti, medpotoma v sprevedu, v cerkvi in na pokopališču. Zlasti je bilo petje v cerkvi toli pretresljivo, da se je jasno izražalo na licih vse množice, kar so občutila srca. Ko je vsa množica dospela na široko pokopališče, napolnilo se je isto popolnoma. Ko je velečasti gospod župnik Črne iltečim glasom in solzami v očeh dovršil cerkvene molitve, zarosilo je slednje oko in vroče molitve so se dvigale iz vseh src za dušni mir pokojnika.

Ker je predsednik politiškega društva „Edinost“, g. Mate Mandić, bil odsoten na Dunaju, poslovil se je ob odprtem grobu tajnik tega društva, g. Makso Cotič iz dna duše prihajajočimi besedami od najdelavnjšega obrabnika in sodruknika na narodnem polju. Z besedami, kakoršne more nare-

na katerem višku se prizadeta množica ne more dotikati tvoje pravice do obstanka, kateriga ti želi tako odkritosrčno, kakor svojim škornjem luknje...

In zdaj si pomislite, gospod urednik, dejstvo, ako v našem slavnem in krasnem Kamniku poleg Kneippovega zdravišča postane še tudi nekakov „sanatorium Martiale“, kako bode rastle slava slovenskega Ischla in kako hvaležni mi morajo — s časom seveda! — postati moji ožji in, bogme, tudi širji rojaki. Mej tem, ko bodo prali „Kneippovci“ svojega rojstva bele podplate ondi v hladnih rosicah zdrave Bistrice, pral bi jih jaz z rosicami svoje satire in tako bi po vseh plateh svojega bitja zdravi vračali se iz Kamniških toplic, z živim namenom, v „bodoče zopet priti“.

Vse bode drlo k nam kot na kako božjo pot in za „pildke“ in „glavne odpustke“ bomo gotovo skrbeli po svoje. — —

kovati le — srce, naslikal je v kratkih potezah neizmerno ljubezen pokojnega Martelanca do svoje rodbine, do drage domovine slovenske in do milega naroda, neumorno delavnost pokojnikovo in njega zlati značaj, kakoršnega je kazal toli v javnem, toliko v zasebnem življenju. Pozival je navzoče, naj se skazejo hvaležne duhu pokojnika s tem, da posnemajo njega vzvišeni vzgled, kako nam je ljubiti domovino, kako tudi trpeti za njo, ako treba. In ko se je, zaključuj, poslednji krat poslovil od pokojnika, solzil se je govornik in solzili so se — vsi drugi z njim. Potem je še zadonel zadnji pozdrav iz grli pokojniku otroško udanih pevcev in ostavili smo kraj miru, kjer nepozabni Dragotin Martelanc sedaj sniva večno spanje, britko zavestjo v sreih, da smo položili v to črno zemljo — zaklad okolice tržaške!

Ali uverjeni smo, da milostljivi Bog dopusti, da bode vsikdar in vedno plaval nad nami duh njega, ki smo ga toli ljubili v življenju, in da nas bode spomin na tega našega ljubljence bodril k plemenitemu in idealnemu delovanju — za dom in narod!

O shodu v Hrušici prinesemo prihodnji terek jako obširno in zanimivo poročilo, ker nam danes nedostaje še nekotih podatkov. — O tem shodu lužejo naši nasprotniki, da se kar kadi. Toda mi se nočemo pripraviti s temi lažepisi niti o tem, koliko je bilo udeležnikov, niti o ukupnem vspehu shoda. Nam zadošča, da se je na shodu zbralo mnogo več volilcev, nego so pričakovali naši tamošnji prvaki sami; da so bili volilci jedne misli in jedne želje, da so navdušeno pritrjevali govornikom, da so bile resolucije vsprejete soglasno, da se sloga, ljubav in jedinstvo ni kalilo ni z jedno samo besedo, s kratka: da so sklicatelji shoda dosegli veliko večji uspeh, nego so to mogli pričakovati sami.

Na shodu je bilo po soglasni sodbi navzočih najmanj 1500 oseb, samih zrelih in zaresnih mož. Mi smo torej povsem zadovoljni z vspehom shoda v Hrušici; a da je bil mnogobrojno zbrani narod vesel, oduševljen in zadovoljen, to nam mora pritrđiti sleherni nepristranski. Ljudstva pa je bilo na shodu iz vse občine podgrajske in mnogo iz sosednjih občin Materija in Jelšane. Posebno odlično je bila na shodu zastopana velečestita duhovščina. Navzoči so bili vsi duhovniki iz občine podgrajske: župnik-dekan Anton Rogac iz Hrušice, župnik v Munah Fran Ryšlavý in kapelani Ante Stemberger iz Podgrada, Ant. Požar iz Pregarja in Šifer iz Hrušice. Nadalje iz materijske občine: župnik iz Vodice Jurij Dolžan, kapelani Anton Zajc iz Slivja, M. Markič iz Golca in Ignacij Počivalnik iz Brezovice. Živel!

Škofova okrožnica. V tukajšnjem listu „Il Popolo“ čitamo okrožnico, koje je izdal naš presvetli vladika z ozirom na predstojee volitve v Istri. Temu spisu je poznati, da je bil sestavljen pod utisom krika italij. glasil proti naši duhovščini, kar pripoznava tudi omenjeni list naglašuj, da ne mine dan, da ne bi izvestni listi donášali člankov proti temu ali onemu duhovniku, da je namreč v narodnem pogledu preoster. Najhujšo zlo pa da je to, da se vse obtožbe obračajo proti škofskemu ordinarijatu.

Prevzvišeni vladika izjavlja najprvo, da noče nikakor kratiti duhovnikom njih državljskih pravic in zlasti volilnega prava, ali priporoča jim, da naj se nikar ne postavljajo

Zdaj bi pa rad znal, kaj mislita danes o meni moj ljubljanski in dunajski kolega. Hm, ona se lahko smejita, ko nista znana! Izza trdnega zidu je lahko s topom streljati. Toda zanašam se, in vzlasti na ljubljanskega tovariša, da mi prideta ob „bridkih urah“ na pomoč — trije jih potem že bomo! No, veseli me, da se še nahaja nekaj satirskih fantov na domači vasi; le primimo se pogumno okoli ramen in tako: v boj za domovino! Kaj se brigamo mi za „odmeve“, ki jih probuja naš strel; gotovo bi izvestni krogi rajši da molčimo, češ, delamo združbo; mi smo si svoje dobre stvari v svesti in tako — punctum! Sedaj Vam podam od daleč svoji roki v pozdrav in Vama želim vkupno srečne rudeče piruhe!

Vajin

Vinko Dobrin.

tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 86 do 88 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 81 do 86 nč., furiansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1.— do f. 1.64 in v part. od 30 do 50 kg. po 56 nč. do f. 1.— kilogram. Tolminsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.94 do 1.98 kilogram.

Jajca na debelo po f. 2.20 do 2.50 sto komadov.

Kokoši po f. 1.— do 1.50 komad, piščeta po f. 1.50 do f. 1.80 par.

Krompir navadni, na debelo po 4.— do 5.— kvintal. R. M.

Harmonium
skoraj nov z močnim podvojenim glasom ima na proslaj
Ivan Dekleva,
urar v Mali Pristavi p. sv. Petru, za nizko ceno.

Josip Katalan v Rojani
Dreberjevo pivo.
Kuhinja je preskrbljena z orodji in gorilni jedili.
Priporoča se sl. občinstvu za obilen obisk.

Krojačnica za moške,
spojena z izdelovanjem perila
za moške in ženske
A. ŠČUKA
Via Farnete TRST, št. 34, i nadst.
Priporoča se za vsakovrstna dela krojaške obrti za moške obleke, kakor tudi za izdelovanje perila za moške in ženske. Delo izvrši natančno po meri in cenó.

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST
via Caserma št. 16 vhod piazza della Caserma.
prodaja po neverjetnih nizkih cenah vsakovrstna angleška
kolesa (bicykle)
model 1890.
Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se ga brezplačno. Pošilja se na dežela in na vse kraje. — Opozoriti se posebno na to, da se kolesa tudi izposojujejo proti nizki odškodnini.

Bratje Ribarič, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zalogo v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Cordainot 2,** z ugodom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah.** Oglje I. kakovosti karbonina, kok, drva na metro itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnico.

Franjo Počkaj
via Molino a Vento št. 1.
priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici svoje
TRGOVINO USNJA.
V zalogi nahajajo se tudi želatini in leseni kobilji, šila in sploh vse, kar je potrebno za čevljanje, dobiva se po dobri in nizki ceni vedno sveže in dobro blago.

Peter Jaušeg v Trstu
ulica Caserma št. 10,
priporoča svojo **pekarno,** v kateri se dobiva sleheri dan sveže pecivo vsake vrsti. Ob enem naznanja, da sprejema naročbe na izvrstne

PINCE in POTICE
za velikonočne praznike.

Nič več kašlja!
Balzamski pectoralski prah ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni katar, dobiva se v izdelovalni lekarni **PRAXMAYER „Al duo Mori“** Trst, veliki trg. Poštne pošiljave izvršujejo se neutegoma.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(regulirana zadruga z omejenim poročtvom)
Via Molin Piccolo št. 1. i nadstropje.
Daje posojila na mesečne in letni obresti proti 5% obrestim, na zastavo svečk in vrednostnih papirjev pa proti 5 1/2% obrestim. Od hranilnih ulog plačuje po 4% obresti.
Uradni dnevi so:
Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, vsako sredo izjemo nedelje in praznikov, izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni delci veljajo po 200 kran. Zadruga odda za se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. tor znanja vsaki dolet 10 gld. 129—

Dobiva se začeneje v podpisni lekarni ako se
uročca po pošti

Ubalda pl. Trnkóczy
lekár zvrten rotovža
Ljubljani
priporoča:
ZA ŽELODEC:
Marjicele kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld. 3 tuct. 4 gld. 80 kr.

Običajne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri začasni, skladen žolodi. — Skatujta 21 kr., jeden zavojček s 6 skatujami velja 1 gld. 5 kr.

ZA prsa:
Plavinski zeliščni ali prani sirup za odraslene in otroke; razvija sliz in lajša bolečino, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 16 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

ZA trganje:
Protisli čest (Gichtgel) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Vsa ta zdravila in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani zvrten rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Podpisani je kupil „en block“ od stečajne mase trgovino
M. MILIC
na voglu Piazza Gadoja in Via Nuova 27.
ter naznanja p. n. občinstvu, da dočim je storil potrebno proskrbiti trgovino z novim blagom, prodaja dovedeno blago po
najnižji razprodajalni ceni.
Priporočajo se slav. slovenskemu občinstvu za mnogobrojno obiskovanje, bo oči

Josip Rebech.
Aite & Zadnik-Trst
Via Nuova na voglu via S. Lazzaro.
priporoča slavnemu občinstvu v oboj prodajalnici z manufakturim blagom. V zalogi nahaja se povsem najnovejša blaga, telko za ženske kolikor za moške in deca. Veliki izbor platna, bombaževine, perila, robov volnenih in svilnatih. Velika zaloga vseh potrebnih za šivilje in krojače. V zalogi nahajajo se nadalje vsakovrstni trakovi in tudi trakovi slovenskih barv.
Priporočata se 25 gr. učiteljem v mestu in na deželi za vse potrebne šolskih ročnih del. Uzorec se pošilja po zahtevo franco.

Izvesta: e. kr. izkj. priv.
Škropilnice proti peronospori
inženirja Živica,
katero so se splošno uvedle vednih preprostosti, trpečnosti, lahke uporabe za vsako rejo trt itd.
Prodajo se, da si mnogo zboljšano, vendar po dosedanjih nizkih c. nal.
Živica i dr. v Trstu
Cenike odpošilja na zahtevanje franco.
Na vse e. kr. poštne urade pošilja popolne škropilnice franco, proti povzetju 10 gld.
Izdelujejo tudi stroje za prašenje z žveplom, neprostanto delujoče stiskalnice itd.

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačetu!“
pravi stari pregovor.
To velja po vsaj pravici za moj zavod, kajti le tako velika kupelja, kakoršna je moja, ima zlobo gotovega plačevanja velikanskih množin blaga, in drugih prednosti, cene stroške, kar mora biti slednjič v korist kupovalcu samemu.
Krasni uzorci zasebnim odjemalcem gratis in franco. — Bogate zbirke uzorcev, kakor so nikoli, za krojače nefrankovane.
Snovij za obleke.
Fervent in doskling za velečastno duhovščino, predpisane snovij za uniforme e. k. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, tolovalce, livreje, sukno za biljard in igralne mize, preproge za vozove, lodon. Velika zaloga štajerskega, koroskega, tirolskega lodna za gospode in gospe po izvornih tovarniških cenah v tako veliki izbiri, kakor takih ne more imeti niti dvajsetera konkurenca. Največa izbira le finoga trajnega sukna v najmodernejših barvah za gospe. Sukna ki se dajo prati, potni ogrtači od gld. 4 do 14 gld., potem tudi potrebščine za krojače (kakor podstave za rokave, gumbi, šivanke, sukance itd.)
Ceno, primerno, pošteno, trajno, čisto volučno sukno blago in ne dober kup cunje, katere velja konec odškodnino za krojača, pripravila

Iv. Stikarofsky,
BRNO (avst. Maschauer).
Največa zaloga tovarniškega sukna v vrednosti 7. milijona goldinarjev. — Pošilja se le po poštenu povzetju!
Svarilo! Acentje in krojačji ponujajo nadozaj svoje blago pod znaniko „Stikarofsky-kega blaga“. Da zabranim varanje p. n. odjemalcev, naznanjam, da takim ljudem ne prodajam blaga pod nobenim pogojem. (24)

Javna zahvala.
Podpisana žalujoča rodbina se najiskreneje zahvaljuje vsem gg. znancem in prijateljem, kateri so izkazali zadnjo čast s svojo prisotnostjo pri pogrebu našemu nepozabljivemu
DRAGOTINU.
Ob enem izrekamo svojo najsrčnejšo zahvalo za petje nagrobnih pesmi pevskomu društvu „Adrija“, ter pevskim društvom „Veseli“, „Zarji“, „Slavi“, „Hajdrihu“, „Danici“, „Slov. pevsk. društvu“ in „Kolu“ ki so doposlala deputacije. Tem potom izražamo zahvalo za podarjene vence „Obrtnijskemu društvu“, „Arimatejskemu društvu“, ter pevsk. društvu „Adrija“ v Barkovljah, „Konsum. društvu“ v Rojani in „Slov. pev. društvu“ v Trstu in vsem ostalim darovalcem vencev. Nadalje tudi g. Maksu Cottiču, kot tajniku političnega društva „Edinost“ za nagrobni govor, ter g. pevovodju H. Razmu ki je vodil skupno petje, ter vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli, da se je pogreb vršil toli sijajno.
BARKOVLJE, dne 6. aprila 1895.
Žalujoča družina Martelanc.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „Pri Prvačkoveu“)
v Trstu,
ulica Solitario št. 12
toči kolikor v gostilni, tolikor pri veseljah v sokolski telovadnici, vedno le pristna vipavska, Prvačka in kraška bela in črna vina. — Sladki riesling v steklenicah, in modro frankinjo, vsaka steklenica drži 1 litr in velja 60 nč. — Postrežba je poštena, ceno zmerna. Kuhinja je preskrbljena s točalnimi, toplimi in miznimi jedili.
Priporoča se rojakom v Trstu in z dežela
Toči vino tudi družinam 4 nč. ceneje, ako se odezame najmanj 5 litrov.

„Tržaška Hranilnica“
(Cassa di Risparmio Triestina)
Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od 50 nč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obresti na knjižice 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure popoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odgovoriti 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 6 dni.
Eskomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%
Posujsje na drž. papirje avstro-ogorske do 1000 gld. po 4%
Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%
Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru 2—24
Trst, dne 5. maja 1894.

FILIJALKA
G. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.
V vredn. papirjih na 4-dnevni odkaz 2 1/2%
30-dnevni odkaz 2 1/2%
3-mesečni 2 1/2%
6-mesečni 2 1/2%
1-letni 2 1/2%
Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avst. velj., stopijo nove obrestne takse v krepsti z dnem 4. februarja, 8. februarja in odnoso 2. marca t. l. po dotičnih objavah.
Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti.
Nakaznice
ca Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bieltz, Gablona, Gradec, Hermanstadt, Inomst, Colovec, Ljubljana, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saz in Solnograd, — brez z troškov.
Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24—22 pri odbitku 1% provizije.
Predumi.
Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji.
Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.
Na vrednostni obresti po pogodbi.
Vložki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.
Trst, 31. januarja 1894. 2 24

Jakob Klemenec
trgovec z manufakturim blagom
v Trstu, Via S. Antonio št. 1
priporoča svojo zalogo sokolskih potrebščin po naslednjih cenah:

Mensgram s karko	po f. 15	blago	3.60
Srajca ruziča	2	čipanje (germ.)	2
Gumbo ruziče	0.05	pas iz kate z me-	1.50
maše (koberce)	0.05	negramam	1.50
Gumbo ruziče, ve-	0.05	čepica	1.40
lika, (koberce)	0.05	Pero Sokolska	1.40
Zavratnik	0.30		

Zapestnika (par) po for. — 25
Pas v barvah za toloradbo — 40
Hlače (tricot) 3.30
Jopice telovadne za otroke 33—15 nč.
" za odraslene 60 65
Obleka Sokolska kompletna f. 23.—

Teodor Slabanja
srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17
so priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in modenine, kot: **monštranc, kelihov, itd. itd.** po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare roči popravim ter jih v ognju posorobim in pozlatim.
Da si zamorajo tudi menj premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji predstavitih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavlili.
Ilustrirani cenik franco.
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštino franco! 2—24

Riunione Adriatica di Sicurtà
24—2
v Trstu.
Zavaruje proti požarom, provozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892
Glavnica društva gld. 4,000,000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13,326 346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632,248 22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49,485.07
Rezerva na razpolaganje 500,000—
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) 333,822.42
Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) 243,331 83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500,000—
Občna rezerva dobičkov 1,187,164 86
Urad ravateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiši).

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO.
Peronosparne štrcaljke, slične Vermorelu, samoradne peronosparne štrcaljke, z zračno stiskalno sesalko, vinske prese vse vrst, stiskalnice za olje, hidraulične stiskalnice, poboljšanja drobitla, pivničarsko orodje, vinske sesalke, covi za vino, stiskalnice za seno in slamo, ljustila za koruzo, čistilnica za žito, stroji za odstranjenje škodlj. prodaja po jako nizkih cenah proti jamstvu in na poskušnjo
IG. HELLER, Dunaj II 2. Praterstr. N. 49.
Obkriži ostki zastoj in franco. Iščo prodajalcev z druge roke.
Poznamo se vsi pred nakupom posreževati.